

اما عملکرد بازیکنان در مسابقات جام جهانی مصر نشان داد که باز هم این اصول آنچنان که باید و شاید رعایت نمی شود و شکست مقابل کره نیز تأکیدی بر این ماجرا بود.

بنابراین کسی رد نمی کند که اگر این تیم بازیهای تدارکاتی بهتری را پشت سر می گذاشت بهتر بود اما قطعاً بازی تدارکاتی هم زمانی بدر می خورد که ابتدا اصول پایه ای بسکتبال توسط بازیکنان یک تیم در شرایط مختلف یک مسابقه سنگین رعایت شود و گرنه تأثیر چندانی نخواهد داشت. در این رهگذر اما باید دید که هزینه کدام مورد بیشتر رعایت اصول پایه ای فنی بسکتبال توسط بازیکنان هیچ هزینه ای در بر نخواهد داشت و در تمرینات اردویی داخلی امکان پذیر و البته تأثیرگذاری آن هم بیشتر خواهد بود در حالیکه قرار گرفتن در مسابقات تدارکاتی نه تنها هزینه هایش به مراتب گزاف است بلکه در شرایطی که عنوان شد، تأثیرگذارش به حداقل هم می رسد!

ایران می توانست جای ژاپن باشد!

تیم ایران در مسابقات مصر پانزدهم شد در حالی که ژاپن در مکان دهم قرار گرفت.

با توجه به قابلیت های بازیکنان ایران می توان گفت که ایران می توانست در جایگاهی که ژاپن قرار گرفته یا حداقل در همین حد و حدود قرار گیرد هر چند که با توجه به مطالبی که طی هفته های گذشته به آن اشاره شد و مستقیماً برگرفته از مشاهدات نگارنده از چند دوره این رقابت ها بود نه بر مبنای شنیده ها که بسیاری به آن تکیه می کنند می توان گفت که برای ایران در صدی هم برای حضور در جمع هشت تیم می شد متصور بود با این وجود از آنجا که فقط صاحب بسکتبال ترها در جمع هشت تیم قرار گرفتند منطقی تر است که برای ایران جایگاهی بین ۹ تا ۱۲ در مصر در نظر می گرفتیم که اتفاق نیفتاد.

قطعاً یکی از اصل ترین دلایل ناکامی در چنین مسابقاتی علی رغم پنج دوره حضور، بزرگ جلوه دادن حرفان ایران قبل از آغاز رقابت ها است به گونه ای که گویا قرار است تیم ایران مقابل عقبه بسکتبال کشور حریف قرار بگیرد نه در مقابل یک تیم زیر ۱۹ سال که به لحاظ شرایط روحی و روانی و بعضاً جسمی و حتی فنی نزدیک به بازیکنان ایرانی است. بزرگ کردن حرفان آن هم توسط کادر فنی در چنین شرایطی اولین تبعاتش از بین رفتن اعتماد به نفس بازیکنان و تا حدی از پیش بازنده بودن است. از طرفی نباید از یاد برد که همیشه حدود ۴۰ درصد تیمها شرایط تیم ایران، حدود ۳۰ درصد تیمها برتری محض و ۳۰ درصد هم برتری نسبی نسبت به جوانان ایران دارند بنابراین انتظار زیادی نیست اگر توقع داشته باشیم تیم کشورمان مقابل تیمهای همتر از در بهترین جایگاه قرار بگیرد و مقابل تیمهایی با برتری نسبی نیز بازیهای شایسته ای به نمایش بگذارد که اما هیچ کدام در مصر اتفاق نیفتاد. تیمهای کره، ژاپن، انگولا، مصر و مالی تیمهایی بودند که در جمع همترها قرار می گرفتند و اگر به این تعداد ایران هم اضافه شود در صدی به مراتب بیشتر از ۴۰ درصد را تشکیل می دهند. توقع کسب جایگاه بهتر از این تیمها برای ایران، انتظاری معقول بود که از دست رفت، بنابراین چه بخواهیم و چه نخواهیم تا زمانی که نگاه حاکم کادر فنی تیمها راه یافته به مسابقات جوانان جهان قبل از

حضور در مسابقات این گونه باشد و این نگرش تغییر نکند تیمهایی از پیش باخته را به این مسابقات اعزام کرده ایم. در دوازدهمین دوره این رقابت ها هم این اتفاق افتاد و آن نتیجه ضعیف هم به دست آمد پس باید قبل از بازیکنان، کادر فنی برای حضور در چنین مسابقاتی اعتماد به نفس لازم را پیدا کند و با واقعیت ها، کاملاً واقع بینانه روبرو شود و سپس از بازیکنان انتظار داشته باشد. اگر واقعیت همانی باشد که همیشه قبل از حضور در مسابقات درباره حرفان ایران عنوان شده پس چرا در هر دوره برخی از تیمها تغییر می کنند؟ چرا در این دوره آمریکا قهرمان نشد؟ کواسترالیا که سابقه قهرمانی جام را دارد؟ لیتوانی چرا ششم شد؟ چه کسی فکر می کرد ایتالیا به فینال برسد و حتی کانادا؟ چه کسی فکر می کرد ژاپن بازی های اینچنین شایسته انجام دهد و دهم شود؟ کوکواسی صاحب بسکتبال در این دوره، صربستان کو؟ برزیل کو؟ و... پس یاد بگیریم که تیم ایران را قبل از مسابقات کوچک نکنیم و تمامی حرفان را بزرگ! تیمهای کانادا، ایتالیا، آمریکا، اسپانیا، آلمان، لیتوانی، فرانسه و آرژانتین مکانهای اول تا هشتم را در جام جهانی مصر به دست آوردند که همان حدود شصت درصدی که برتری مطلق و نسبی نسبت به تیم ایران دارند در جمع این هشت تیم هستند اما پورتوریکو، ژاپن، نیوزیلند، مصر، انگولا و کره، نهم تا چهاردهم شدند آیا ایران نمی توانست حداقل در جایگاه نهم تا دوازدهم باشد؟ یعنی ایران فقط بهتر از مالی بود؟

اما تمام این موارد به این معنا نیست که زحمتهای لازم برای این تیم کشیده نشده و این تیم باری به هر جهت رها شده است. بدون شک قرار گرفتن در جمع ۱۶ کشور برتر جهان از مجموع بیش از ۲۰۰ کشور در حالی که کشورهایی چون استرالیا، برزیل، کرواسی، صربستان و... در این مسابقات نماینده ای نداشتند خود مؤید این ادعاست که توفیق در حضور در چنین میدان بزرگی نباید نادیده انگاشته شود!

قطعاً فدراسیون بسکتبال تمام تلاش خود را علی رغم تمام محدودیت های بودجه ای و امکاناتی برای آمادگی تیم جوانان بر مبنای خواسته های کادر فنی، انجام داده است و کادر فنی تیم ملی هم، هر آنچه در توان داشته در طبق اخلاص گذاشته و ذره ای کوتاهی نکرده است از طرفی بازیکنان جوان هم با توجه به تجربه و قابلیت های خود هر آنچه داشته اند در زمین مسابقه ارائه داده اند بنابراین متهم کردن کسی به کم کاری در این تیم نه تنها منصفانه نیست بلکه واقعیت هم ندارد. همه با هم تلاش کردند، همه با هم پیش رفتند و نهایتاً این نتیجه به دست آمد. نتیجه ای که قاعدتاً تأثیر برخی در آن بیشتر از سایرین بوده و مسئولیت آن هم بر عهده آنان است.

تلاش هیچکس قابل کتمان نیست!

با این اوصاف توجه به این نکات باعث خواهد شد تا ایران در دوره های بعدی عملکردی بهتر و متناسب با قابلیت ها داشته باشد

رئیس و دبیر فدراسیون در جمع برترین ها!

سازمان ملی قهرمانان ورزشی ایران برترین های ورزش ایران را معرفی کرد که در این انتخاب ها، رئیس و دبیر فدراسیون بسکتبال هم قرار گرفتند. طبق اعلام معاونت روابط عمومی و امور بین الملل سازمان قهرمانان ملی ورزش ایران از سوی شورای مرکزی این سازمان، برگزیدگان ششمین همایش تجلیل از مدیران برتر سال ورزش یادواره سرلشکر شهید پاسدار ورزشکار حاج حسن تهران مقدم در حوزه های ۲۲ گانه مدیریتی ورزش کشور پس از نظرسنجی های ویژه و متعدد خبرگان و کارشناسان ورزش، معرفی شدند.

براین اساس در حوزه دیپلم افتخار، محمود مشحون رئیس فدراسیون بسکتبال و در بخش برترین دبیر فدراسیونها، علی توفیق دبیر فدراسیون بسکتبال، برترین شدند.